Machine Translated by Google

Giới thiệu về The Numinous Way

Đồng cảm, Từ bi và Danh dự:

Đường Sáng là một cách sống cá nhân cụ thể; nghĩa là, đó là một Cách Sống, mà các cá nhân có thể chọn để làm theo. Cơ sở, nền tảng của The Numinous Way là niềm tin rằng chúng tôi, là cá nhân con người, là mối liên kết với tất cả sự sống khác, trên hành tinh hiện là nhà của chúng ta, và là mối liên kết với chính Vũ trụ. Vì vậy, chúng ta là một mối liên kết với - kết nối với - Thiên nhiên. Chúng ta hoặc chúng ta có thể nhận thức được mối liên kết này thông qua khả năng thấu cảm.

Nhận thức về mối liên kết này và việc nuôi dưỡng khả năng đồng cảm tiềm ẩn của chúng ta với chúng sinh, hướng chúng ta đến lòng trắc ẩn và hành động phù hợp với danh dự cá nhân. Do đó, sự đồng cảm cho phép chúng ta từ bi nhận thức về người khác, về nỗi đau khổ của tất cả chúng sinh, và đặc biệt nhận thức được thực tế rằng con người là những cá thể độc nhất, giống như chúng ta, có thể chịu đựng nỗi đau, nỗi buồn, và trải nghiệm niềm vui và tình yêu. Danh dự cá nhân hướng chúng ta đến việc đối xử với mọi người bằng cách cư xử và sự tôn trọng, cũng như bản thân chúng ta muốn được đối xử. Có nghĩa là, danh dự cá nhân đánh giá chúng ta đối với cả nhân phẩm và sự công bằng, và nói một cách khá đơn giản, danh dự là một biểu hiện thực tế của sự đồng cảm: về cách chúng ta có thể liên hệ với những người khác và cuộc sống khác, một cách thấu cảm và nhân ái.

Từ lòng trắc ẩn nảy sinh mong muốn chấm dứt gây ra đau khổ, mong muốn giảm bớt đau khổ - và danh dự là một trong những cách đạo đức mà bằng cách đó và cách chúng ta có thể làm điều này, vì danh dự khiến chúng ta tự kiềm chế và làm theo lẽ phải, đạo đức, sự thấu cảm. , Điều. Vì vậy, lòng trắc ẩn và danh dự là cách chúng ta có thể phát triển và mở rộng, khả năng đồng cảm bẩm sinh của chúng ta - nhưng thường bị lạm dụng hoặc bị bỏ qua - của con người.

Vì vậy, sự đồng cảm, đối với The Numinous Way, nguồn gốc của đạo đức, vì điều tốt được coi là điều thể hiện sự đồng cảm, lòng trắc ẩn và danh dự, và do đó điều gì làm giảm bớt, hoặc điều gì không còn gây ra đau khổ: cho chính chúng ta, cho con người khác. chúng sinh, và cho sự sống khác mà chúng ta chia sẻ hành tinh này. Do đó, điều gì là phi đạo đức, hoặc sai trái, là nguyên nhân gây ra hoặc điều gì góp phần gây ra hoặc tiếp tục sự đau khổ đó.

Về cơ bản, The Numinous Way đặt cuộc sống của chúng ta, với tư cách cá nhân, vào một bối cảnh cụ thể: đó là Bản chất, của tất cả Sự sống và của Vũ trụ bên ngoài sự sống là Bản chất, và nó cung cấp các hướng dẫn thực tế - một quy tắc đạo đức - để cho phép chúng ta cố gắng sống cuộc sống của chính mình theo cách đồng cảm, từ bi, và do đó đáng trân trọng.

The Numinous:

Sự đồng cảm cũng làm cho chúng ta nhận biết, hoặc có thể - bằng sự phát triển của nó - làm cho chúng ta nhận thức được, về điều tồi tệ: nghĩa là, về những điều làm hoặc có thể hoặc đã có trước (“biểu hiện”) vẻ đẹp, niềm vui, sự kinh ngạc, “sự thiêng liêng” - sự tốt lành - được cảm nhận trong những khoảnh khắc khi chúng ta vượt ra khỏi chính mình và nhận thức được mối liên kết giữa tất cả cuộc sống, và sự thống nhất tiềm ẩn bên ngoài chúng ta, và tiềm năng mà chúng ta với tư cách là cá nhân và con người sở hữu. nguồn của niềm vui, sự thay đổi tích cực và tình yêu.

Theo nghĩa đơn giản, sự tê liệt đặt cuộc sống cá nhân của chúng ta trong một bối cảnh lớn hơn: đó là của những con người khác; của sự sống khác mà chúng ta chia sẻ hành tinh này; và của chính vũ trụ, với

Machine Translated by Google

hàng tỷ tỷ ngôi sao và hàng tỷ tỷ tỷ Thiên hà, một số ngôi sao và một số Thiên hà có thể có các hành tinh mang sự sống của riêng chúng.

Điều tê liệt là điều khiến chúng ta có xu hướng thay đổi bản thân theo cách có đạo đức; điều đó nhắc nhở chúng ta về sự chết của chúng ta - về sự sống, sự tồn tại, bên ngoài chúng ta; cái thể hiện bản chất của chính Cuộc sống, và cái tái hiện cho chúng ta những gì chúng ta cảm thấy là đẹp đẽ và tốt đẹp.

Sự đồng cảm tự nó thể hiện - hoặc có thể thể hiện - điều tê liệt, và điều đặc biệt quan trọng về sự đồng cảm là nó là duy nhất và mãi mãi mang tính cá nhân. Đó là, sự đồng cảm - giống như sự tê liệt - chỉ sống và phát triển bên trong một cá thể sống; nó không thể được trừu tượng hóa ra khỏi một sinh vật, cá thể, thực thể.

Một sự cải cách và tiến hóa của chính chúng ta:

Một trong những nguyên tắc cơ bản của The Numinous Way là con người chúng ta có khả năng thay đổi bản thân. Có nghĩa là, chúng ta có đủ khả năng để thay đổi hành vi, thái độ, cách sống của mình một cách có ý thức. Vì vậy, chúng ta không chỉ là những con vật sở hữu khả năng nói và khả năng nhận thức, lý trí, suy nghĩ, vì chúng ta có khả năng ý chí cho phép chúng ta kiềm chế và kiểm soát bản thân. Tuy nhiên, giống như khoa đồng cảm, khoa ý chí của chúng ta - khoa cải cách và tiến hóa bản thân - thường bị sử dụng ít hoặc bị bỏ qua.

Làm thế nào chúng ta có thể phát triển đội ngũ giảng viên này? Làm thế nào chúng ta có thể cải cách bản thân và tiến hóa như vậy? Câu trả lời của The Numinous Way là điều này có thể thực hiện được nhờ lòng từ bi, sự đồng cảm, sự dịu dàng, lý trí và danh dự: thông qua sự buông xả nhẹ nhàng đó là sự khởi đầu thực sự của trí tuệ và là biểu hiện của nhân loại chúng ta. Để hiện diện, để trở thành, những gì tốt đẹp trên thế giới - chúng ta cần thay đổi bản thân, thông qua phát triển sự đồng cảm và lòng trắc ẩn, thông qua việc buông bỏ, nghĩa là ngừng can thiệp, ngừng nhìn người khác (và “thế giới”) thông qua vô đạo đức của những điều trừu tượng, và không ngừng cố gắng thay đổi hoặc can dự vào những gì vượt quá giới hạn được xác định bởi danh dự cá nhân. Vì danh dự chỉ mang tính cá nhân - và liên quan đến điều đó ảnh hưởng đến chúng ta, với tư cách cá nhân và những người ở gần chúng ta, chẳng hạn như gia đình của chúng ta hoặc những người mà chúng ta tiếp xúc trên cơ sở cá nhân. Vì danh dự cá nhân không bao giờ có thể bị trừu tượng hóa khỏi tính tức thời của thời điểm - ngoài sự tương tác cá nhân sống động giữa các cá nhân.

Sự vô luân của sự trừu tượng:

Sự đồng cảm đưa chúng ta thoát khỏi những điều trừu tượng giả tạo, vô hồn và do đó phi tê liệt mà chúng ta đã xây dựng và sản xuất và những thứ mà chúng ta áp đặt, hoặc phóng chiếu lên những con người khác, lên cuộc sống khác và chính chúng ta, thường là cố gắng “hiểu” như vậy chúng sinh và chính chúng ta. Và chính những điều trừu tượng là hoặc có thể là nguồn gốc của thành kiến, sự không khoan dung và vô nhân đạo. Ngoài ra, những điều trừu tượng là một trong những nguyên nhân chính gây ra đau khổ: một trong những lý do chính mà con người chúng ta đã gây ra hoặc góp phần vào đau khổ của những con người khác.

Trừu tượng hóa (hay chủ nghĩa trừu tượng) - theo cách hiểu của The Numinous Way - là việc chế tạo và sử dụng một số ý tưởng, lý tưởng, “hình ảnh” hoặc danh mục, và do đó một số khái quát hóa, và / hoặc một số sự gán ghép của một cá nhân hoặc các cá nhân vào một nhóm nào đó hoặc danh mục. Việc đưa ra một số hình thức, danh mục hoặc sự vật “hoàn hảo” hoặc “lý tưởng” là một phần của trừu tượng.

Machine Translated by Google

Theo The Numinous Way, việc áp dụng những điều trừu tượng như vậy vào những gì đang sống là vô đạo đức. Tại sao?
Bởi vì những điều trừu tượng như vậy chiếm đoạt hoặc hạn chế hoặc hạn chế sự phán xét của cá nhân chúng ta, nên phán đoán của mỗi cá nhân - để phù hợp với đạo đức - nên và phải dựa trên sự đồng cảm, tức là dựa trên sự hiểu biết trực tiếp và cá nhân của các cá nhân khác. Tất cả những điều trừu tượng đều bóp méo hoặc phá hủy nhận thức đúng đắn và cần thiết của cá nhân chúng ta về những con người khác.

Tóm tắt - được phân loại là chính trị hoặc tôn giáo hoặc xã hội - có thể khiến chúng ta phải đánh giá theo những gì người khác đã nghĩ ra hoặc lý thuyết, hoặc chúng đã chứa đựng, trong bản thân hoặc trong một số lý thuyết hoặc lược đồ hoặc mô hình hoặc "nguyên mẫu" liên quan đến chúng, một sự phán xét trước.

Do đó, tất cả những điều trừu tượng liên quan đến hoặc liên quan đến những gì đang sống, giới hạn, hạn chế hoặc phá hoại, hoặc thậm chí phá hủy, sự đồng cảm, và do đó chúng cắt đứt mối liên hệ tê liệt của chúng ta với cuộc sống khác, và với chính Vũ trụ.

Một ví dụ rõ ràng về một kiểu trừu tượng là khái niệm “quốc gia” . Do đó, một số cá nhân được cho là “thuộc về” một “quốc gia” được chỉ định cụ thể, hoặc tự coi mình thuộc về một quốc gia cụ thể. Nghĩa là, đối với họ, quốc gia này trở thành một nguồn nhận dạng cá nhân, một nguồn cung cấp ý nghĩa cho cuộc sống của họ, và là cơ sở - thường là cơ sở - để họ đánh giá những người khác, với “quốc gia của họ” trở nên tương phản với những người khác, và với bản thân họ thường coi họ có “bổn phận” và nghĩa vụ đối với sự trừu tượng cụ thể này được gọi là một quốc gia. Do đó, sự khác biệt, và xung đột, phát sinh. Do đó, con người gây ra đau khổ cho người khác nhân danh cái trừu tượng cụ thể này, và do đó có những cuộc chiến tranh và xâm lược, khi một “quốc gia” - vì bất cứ lý do gì - muốn áp đặt “giá trị” và ý tưởng và cách thức của riêng mình lên người khác.

Một ví dụ rõ ràng khác về sự trừu tượng là một lý thuyết chính trị, hoặc ý tưởng, hoặc nguyên nhân - chẳng hạn như “dân chủ” . Sự trừu tượng này (tuy đã được định nghĩa) được một quốc gia hoặc chính phủ nào đó coi là “đúng” và cần thiết.
Một số chính phủ hoặc quốc gia (hoặc nhà lãnh đạo hoặc bất cứ điều gì) sau đó tin rằng nền dân chủ đó nên và có thể được áp đặt cho một quốc gia và chính phủ khác, và
như vậy là “đúng đắn” và “đạo đức” khi sử dụng vũ lực để khiến “những người khác” chấp nhận một nền dân chủ trừu tượng như vậy. Trong quá trình làm những gì họ coi là “đúng” , tất nhiên sẽ có xung đột, giết chóc, và do đó là nhiều đau khổ.

Tuy nhiên, một ví dụ rõ ràng khác về sự trừu tượng là khái niệm về một nền văn hóa siêu cá nhân, hay lối sống, hoặc tôn giáo. Sự trừu tượng cụ thể này (có thể là văn hóa, lối sống, hoặc tôn giáo) được một nhóm nhất định (có thể là quốc gia, chính phủ hoặc bất cứ điều gì) coi là “đúng đắn về mặt đạo đức” , là “văn minh” (hoặc thậm chí là “Cấp trên”), và nhóm này tin rằng “nhiệm vụ” - hoặc “số phận” của họ hoặc bất cứ điều gì - là khiến người khác chấp nhận sự trừu tượng cụ thể này. Điều này - hầu như luôn luôn - liên quan đến vũ lực hoặc ép buộc hoặc những thứ tương tự. Vì vậy, vẫn còn đó, một lần nữa, xung đột, và giết chóc, và do đó nhiều đau khổ.

Tuy nhiên, một ví dụ rõ ràng hơn về sự trừu tượng là Quân đội chuyên nghiệp, hoặc một số lực lượng chiến đấu chuyên nghiệp lớn. Một Quân đội, hoặc một lực lượng chiến đấu như vậy, có lòng trung thành - nghĩa vụ - tuân thủ một chuỗi mệnh lệnh nhất định và nghĩa vụ của họ là thực hiện những gì mà một cơ quan có thẩm quyền trừu tượng nào đó ra lệnh cho họ làm, ngay cả khi họ không biết cá nhân người hoặc những người đứng sau quyền hạn trừu tượng và ngay cả khi họ
cá nhân không đồng ý với tất cả các mệnh lệnh được đưa ra thông qua một chuỗi lệnh như vậy. Vì vậy, họ sẽ đi và chiến đấu - và giết - nhân danh quyền lực trừu tượng đó, chẳng hạn như một quốc gia nào đó, hoặc một nhà lãnh đạo nào đó đã được hàng triệu người bầu chọn hoặc người đã nắm giữ quyền lực. Trong trường hợp này, những người lính hoặc máy bay chiến đấu

Machine Translated by Google

khử nhân tính cho cả bản thân họ và khử nhân tính bất kỳ “kẻ thù” nào mà cơ quan trừu tượng ra lệnh cho họ chiến đấu.

Một ví dụ khác về sự trừu tượng là việc đánh giá một cá nhân trên cơ sở nghề nghiệp của họ hoặc dựa trên quan điểm chính trị (hoặc tôn giáo) đã biết hoặc nhận thức của họ hoặc dựa trên một số hành vi mà họ có thể đã thực hiện trong quá khứ. Do đó, người đó được xem theo nghề nghiệp hoặc quan điểm như vậy, thay vì với tư cách cá nhân, hoặc được đánh giá theo hành vi mà họ đã cam kết - hoặc được cho là đã phạm - trong quá khứ. Có nghĩa là, họ được gán cho một số phạm trù trừu tượng, và - theo một nghĩa rất quan trọng - trở nên mất nhân tính, và thường được đối xử theo bất kỳ giá trị đạo đức nào, một cách trừu tượng, được gán cho một loại hoặc một hành vi như vậy. Ví dụ, hãy xem xét một phụ nữ được phân loại là "gái mại dâm". Hầu như luôn có những giả định nhất định được đặt ra về một người như vậy, vì phạm trù trừu tượng “gái điếm” mang nhiều hàm ý khác nhau, hoặc được giả định để chỉ một loại người nhất định. Do đó, thay vì được coi và bị đối xử như một con người riêng lẻ, người phụ nữ bị coi và bị coi là “gái điếm” và trong quá trình này thường bị coi là mất nhân tính. Tất cả các phán đoán theo một phạm trù trừu tượng được ấn định như vậy là phi đạo đức vì nó không dựa trên sự hiểu biết cá nhân của con người; nó không dựa trên sự đồng cảm tức thì với người đó.

Những gì những ví dụ rõ ràng này minh họa là việc từ bỏ sự phán xét cá nhân; đưa cá nhân ra khỏi khoảnh khắc tê liệt, cá nhân, tức thì. Thay vào đó, cá nhân liên quan đến, hoặc đánh giá bởi sự trừu tượng; đề cập đến sự trừu tượng cho giá trị, giá trị và sự phán xét. Hầu như luôn luôn có hành động thay mặt cho phần trừu tượng, thường với ý thức “đúng” và muốn thuyết phục hoặc buộc người khác chấp nhận hoặc áp dụng phần trừu tượng cụ thể này và sử dụng một số loại vũ lực hoặc bạo lực hoặc ép buộc để thuyết phục người khác thay đổi và áp dụng một cách trừu tượng như vậy. Luôn luôn thiếu
sự cho phép; luôn luôn có những khái quát hóa phi cá nhân; và hầu như lúc nào cũng có hiện tượng khử ẩm.

Theo The Numinous Way, khi được áp dụng cho những gì đang sống, tất cả những điều trừu tượng, về bản chất, về bản chất của chúng, là nguyên nhân - hoặc hiện hữu hoặc có thể là nguồn gốc của - xung đột và đau khổ. Hơn nữa, mục đích cá nhân đằng sau sự trừu tượng là không liên quan, vì một khi sự đồng cảm bị mất - và sự đồng cảm chỉ và từng cá nhân - khi đó có đau khổ hoặc tiềm năng đau khổ. Do đó, không quan trọng nếu ai đó hoặc một số người tin rằng một số trừu tượng cụ thể nào đó là “đúng” và “công bằng” , vì những gì đúng và chỉ không thể nằm trong một trừu tượng, hoặc được thể hiện bởi, một trừu tượng hoặc bởi một người nào đó đang hành động thay mặt cho một sự trừu tượng như vậy. Điều gì là đúng và chỉ tồn tại trong và thông qua và bởi vì sự đồng cảm của cá nhân và sự phán xét cá nhân, cá nhân, danh dự và cá nhân.

Một cách sống tốt hơn:

Theo The Numinous Way, cách duy nhất về mặt đạo đức mà chúng ta có thể thay đổi bản thân và xã hội của chúng ta, là thông qua sự chuyển đổi nội tâm, cá nhân, bằng cách phát triển sự đồng cảm và bằng cách cố gắng sống trong một cách đạo đức và danh dự.

Do đó, có một sự tự chuyển đổi, một sự thay đổi bên trong - một cá nhân và rất cá thể sống theo đạo đức của The Numinous Way. Đó là, có lòng trắc ẩn, sự đồng cảm, danh dự, lý trí - sự chấm dứt đau khổ, và sự tiến hóa, phát triển dần dần của cá nhân. Đây là một sự thay đổi cá nhân, và hậu quả là một sự thay đổi xã hội rất chậm chạp. Thay đổi xã hội nảy sinh, chẳng hạn, khi các nhóm người theo Con đường như vậy tự do quyết định sống theo một cách thức nhất định, chẳng hạn, trở thành một phần của hoặc tạo ra một cộng đồng nhỏ. Sự thay đổi xã hội cũng nảy sinh khi những người khác được truyền cảm hứng từ

Machine Translated by Google

tấm gương đạo đức của những người theo con đường riêng lẻ hoặc tập thể như Con đường sáng.

Do đó, The Numinous Way mang tính phi chính trị sâu sắc và phản đối việc sử dụng vũ lực và bạo lực để phục vụ cho bất kỳ điều gì trừu tượng hoặc "nguyên nhân" , tin rằng các cộng đồng tốt hơn - "một thế giới tốt đẹp hơn" - chỉ có thể được hình thành bởi những nỗ lực của những cá nhân có đạo đức, những người chỉ quan tâm đến bản thân họ và những người mà họ biết và cá nhân tương tác với.

Công bằng, Luật pháp và Quyền tự vệ:

The Numinous Way thể hiện quan điểm rằng danh dự không chỉ mang tính cá nhân, liên quan đến tính tức thời của thời điểm, không thể bị trừu tượng hóa khỏi sự tức thời cá nhân như vậy, mà còn phụ thuộc - theo chính bản chất của nó - vào việc người khác đối xử với chúng ta một cách danh dự và tôn trọng. Điều này có nghĩa là cá nhân, cá nhân, lòng khoan dung và lòng trắc ẩn của chúng ta, có những giới hạn đạo đức nhất định, và chính những giới hạn đạo đức và nhân bản này, theo một cách nào đó sẽ giúp phân biệt và tách biệt The Numinous Way với các triết lý đạo đức khác, chẳng hạn như Phật giáo, dựa trên lòng từ bi và mong muốn không còn gây ra đau khổ.

Vì vậy, trong khi danh dự cá nhân đòi hỏi chúng ta phải công bằng và khoan dung, không định kiến và nhân ái đối với những người khác, nó cũng không chỉ cho phép tự vệ mà còn cho việc làm, nếu được yêu cầu, và như một phương sách cuối cùng, sử dụng vũ lực bạo lực (bao gồm vũ lực gây chết người) để bảo vệ bản thân của một người và những người có thể cần một số trợ giúp ngay lập tức, danh dự và cá nhân,. Do đó, nếu một người bị tấn công, đó là - theo cách The Numinous - được tự vệ, và nếu hoàn cảnh yêu cầu, hãy sử dụng vũ lực như vậy là cần thiết, ngay cả khi điều này có nghĩa là những kẻ tấn công hoặc những kẻ tấn công bị thương hoặc có thể bị giết.

Tương tự như vậy, nếu một người nhận thấy bản thân của mình trong một tình huống cá nhân, chẳng hạn như một số người tấn công một cách thô bạo một cá nhân khác, thì sẽ rất vinh dự nếu được giúp đỡ cá nhân đó và sử dụng bất kỳ vũ lực nào cần thiết, bởi vì một cuộc tấn công bạo lực như vậy, tự nó, một điều đáng ghê tởm.

Hành động trong một tình huống cá nhân như vậy là điều công bằng, chính đáng, con người - thậm chí là điều tồi tệ - phải làm, bởi vì việc chúng ta sử dụng danh dự một cách thực tế sẽ khôi phục lại sự cân bằng tự nhiên mà những hành động đáng ghê tởm của những kẻ tấn công như vậy đã làm phiền lòng.

Tuy nhiên, cần nhấn mạnh lại rằng việc sử dụng vũ lực như vậy chỉ là công bằng, danh dự và đạo đức, trong một hoàn cảnh cá nhân, trong thời điểm tức thì, và cá nhân chỉ sử dụng vũ lực như vậy mới làm được như vậy bởi vì bản thân họ bị tấn công ngay lập tức hoặc bởi vì một số, hoặc một số người khác, gần đó trong thời điểm đó, bị tấn công đáng kể.

Ai quyết định việc sử dụng vũ lực danh dự như vậy có chính đáng hay không? Theo The Numinous Way, đây chỉ có thể là cá nhân trong thời điểm tức thì của chính nó. Nó dành cho cá nhân sử dụng kinh nghiệm và phán đoán của chính họ: khả năng cảm thông và công bằng của họ. Điều này là như vậy bởi vì, như đã đề cập trước đây, danh dự cá nhân không bao giờ có thể bị trừu tượng hóa khỏi tính tức thời của thời điểm này, ngoài sự tương tác cá nhân sống động giữa các cá nhân, và do đó không thể được lưu giữ trong một số trừu tượng, chẳng hạn như một luật do người khác tạo ra tại vào một số thời điểm khác, hoặc được thể hiện trong một số trừu tượng siêu cá nhân, chẳng hạn như chính phủ hoặc Tiểu bang hoặc "Tòa án pháp luật" của họ.

Machine Translated by Google

Đối với con người chân chính, công lý là duy nhất và mãi mãi mang tính cá nhân, liên quan đến và hoàn toàn phụ thuộc vào danh dự cá nhân. Do đó, đối với The Numinous Way, cơ sở cho tất cả luật pháp trong bất kỳ cộng đồng nào chỉ có thể là danh dự cá nhân.

Tâm linh của The Numinous Way

Tính cá nhân của chúng ta tự nó là một kiểu trừu tượng, và do đó là một thứ gì đó ảo tưởng, vì nó thường che khuất mối quan hệ của chúng ta với cuộc sống khác, như chúng ta thường mô tả và định nghĩa về bản thân, hoặc cuộc sống cá nhân của chính chúng ta, liên quan đến và bởi chính chúng ta. mong muốn, nhu cầu và cảm xúc cá nhân, những nhu cầu, cảm xúc và mong muốn mà chúng ta thường không hiểu và thường không kiểm soát được hoặc dường như chúng ta không thể kiểm soát được.

Do đó, chúng ta có xung đột với những người khác, và thường là với chính chúng ta; và do đó chúng ta thường gây ra đau khổ, cho người khác, và đôi khi cho chính mình. Ngoài ra, chúng ta thường theo đuổi ảo tưởng mà những điều trừu tượng khác hiển thị cho chúng ta, và những gì chúng ta tin, hoặc những gì chúng ta được dẫn dắt hoặc thuyết phục tin tưởng, sẽ mang lại cho chúng ta “hòa bình” , an ninh và “hạnh phúc” cá nhân.

Tuy nhiên, theo The Numinous Way, tất cả sự sống là biểu hiện của - một sự định trước - cái mà người ta gọi là năng lượng mãn kinh thuận tiện, và chính năng lượng mãn kinh này tạo nên các phân tử vật chất của chúng ta.
"còn sống". Ngoài ra, chính năng lượng này là cơ sở cho ma trận Sự sống: là mối liên kết giữa chúng ta và tất cả sự sống khác, con người, trên hành tinh Trái đất này, và những nơi khác trong Vũ trụ; và chính năng lượng mãn kinh này tạo nên nền tảng của bản thân sự đồng cảm: những gì chúng ta cảm nhận, cảm nhận và có thể biết và
hiểu, khi chúng ta tương tác từ bi với cuộc sống khác.

Vì vậy, tất cả các sinh vật sống trong vũ trụ vật lý, nhân quả, đều sở hữu một loại và số lượng nhất định của nhân quả này năng lượng, mà - giống như tất cả năng lượng - không thể được tạo ra cũng không bị phá hủy, chỉ được biến đổi theo một cách nào đó. Do đó, khi các cơ thể vật lý, nhân quả, của chúng ta chết đi, chúng sẽ chết vì năng lượng mãn tính đã làm chúng hoạt động và tạo ra sự sống và sức sống cho chúng đã không còn được chứng minh - không còn được biểu hiện - trong Vũ trụ vật chất nhân quả. Năng lượng nhân quả này - theo nghĩa nhân quả, “là chúng ta” , bản chất của con người chúng ta - sau đó quay trở lại phần nhân quả của Vũ trụ mà từ đó nó đã được chứng minh là mang lại cho chúng ta cuộc sống nhân quả của chúng ta. Có nghĩa là, nó chảy ngược trở lại nguồn gốc của nó, và sẽ chảy từ đó để trở nên có sẵn trong một số khác, nhân quả, hình thức, một số nơi, tại một số Thời điểm nhân quả. Hoặc, được diễn đạt theo một cách khác, khía cạnh nhân quả của chúng ta - hay bản chất, ngoài ảo tưởng về nhân quả, trừu tượng, phàm ngã của chúng ta - trở lại từ khi “chúng ta” xuất hiện.

Theo một nghĩa khá quan trọng, sự đồng cảm, lòng trắc ẩn và sống theo danh dự, là phương tiện mà chúng ta gia tăng, hoặc tiếp cận cho chính mình, năng lượng nhân quả - nơi chúng ta hiện diện năng lượng đó trong nhân quả - và nhờ đó chúng ta củng cố ma trận Sự sống, và, thực sự, tự gia tăng Cuộc sống. Vì vậy, khi chúng ta sống theo cách có đạo đức như vậy, chúng ta không chỉ hỗ trợ cuộc sống ở đây, bây giờ, trong thế giới của chúng ta, trong cuộc đời của chúng ta, chúng ta còn hỗ trợ tất cả cuộc sống tương lai, trong Vũ trụ, để chúng ta hiện diện nhiều năng lượng sống hơn, bởi những việc làm, cuộc sống của chúng ta, càng không chỉ có sẵn cho cuộc sống khác, ở đây - trong Thời gian nhân quả nhỏ của chúng ta và Không gian nhân quả - mà còn, trên cái chết của chúng ta, sẵn có cho Vũ trụ để mang lại nhiều sự sống hơn. Vì vậy, chúng ta sẽ hỗ trợ - và thực sự trở thành một phần của - chính sự thay đổi, chính sự tiến hóa của cuộc sống của chính Vũ trụ.

Điều này không có nghĩa là chúng ta vượt qua - với tư cách là một số cá nhân, có ý thức - đến một lĩnh vực nhân quả nào đó nơi chúng ta “sống” một dạng tồn tại cá nhân khác. Nó chỉ có nghĩa là chúng ta đã sử dụng cơ hội này, cuộc sống phàm trần của chúng ta, để tăng tuổi thọ, để tiến hóa hơn nữa; rằng chúng ta đã nhìn ra ngoài ảo tưởng về bản thân đến bản thể, và chọn bản chất, thực tế, hơn ảo tưởng. Vì ảo ảnh là của riêng biệt,

Machine Translated by Google

những sinh vật sống rời rạc, không liên kết, trong khi bản chất, thực tế, là của dòng chảy Sự sống; của năng lượng mãn kinh được định sẵn trong nhân quả, và do đó, "tạo ra" cuộc sống. Ảo tưởng coi cuộc sống phàm trần này là mục đích, là mục tiêu, trong khi thực tế là về một Vũ trụ sống đang phát triển mà chúng ta là một phần, đã từng là một phần và sẽ lại là một phần của nó.

Do đó, chúng ta quan niệm chính Vũ trụ là một Bản thể đang sống, đang tiến hóa. Chúng ta - tất cả cuộc sống - không tách rời từ Bản thể này, mà đúng hơn là chúng ta là Bản thể này, trong quá trình tiến hóa, tiến hóa theo nhân quả để trở thành, nhờ sự gửi gắm của chúng ta, chính ý thức về Bản thể này, chính nhận thức về Bản thể này. Tương tự như vậy, Thiên nhiên - sự sống cư ngụ với chúng ta trên hành tinh của chúng ta, Trái đất - là biểu hiện của Bản thể này.

Ngoài ra, Bản thể Vũ trụ này không hoàn hảo, cũng không toàn trí - không phải Chúa, không phải bất kỳ sự trừu tượng nào do con người tạo ra - mà là một Sự sống đang phát triển, mà Sự sống chúng ta hỗ trợ khi chúng ta sống với sự đồng cảm, lòng trắc ẩn và danh dự, khi chúng ta tôn trọng cuộc sống khác, và cái mà chúng ta giảm đi hoặc gây hại khi chúng ta làm ngược lại. Do đó, không có, cũng không thể có, bất kỳ “lời cầu nguyện” nào đối với Bản thể Vũ trụ sống động này; không có “phần thưởng” hay “sự trừng phạt” nào từ Bản thể Vũ trụ sống động này. Thay vào đó, chỉ có một nhận thức thấu cảm, thường - hoặc hầu hết - vượt ra ngoài lời nói, và đôi khi được chứng minh, thể hiện, trong một số bản nhạc hư cấu, hoặc một số tác phẩm nghệ thuật, hoặc trong tình yêu cá nhân hoặc bằng một hành động danh dự nào đó.

David Myatt